

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2007-511-0019

Dato: 25. januar 2008

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 31- Forslag til Lov om ændring af forskellige skattelove (diverse EU-tilpasninger af skattelovgivningen m.v.).

Hermed sendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 19-21 af 22.januar 2008.

Kristian Jensen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål 19

Vil ministeren overveje at ændre reglerne i ABL § 19, så de bliver klarere og lettere forståelige?

Svar:

Jeg har ikke aktuelle planer om større omskrivninger af de gældende regler. Uanset hvordan teksterne skrives, skal teksterne forstås i en sammenhæng, og det er denne sammenhæng, der altid vil volde problemer. Men det er klart, at hvis der hen ad vejen viser sig nogle forbedringsmuligheder, vil jeg se på dem. Det er dette lovforslag selv et udtryk for.

Spørgsmål 20: Ministeren anmodes om at oplyse antallet af særregler i skattelovgivningen, hvorefter afkast af aktier i investeringselskaber omfattet af ABL § 19 beskattes efter særlige regler, samt oplyse, i hvilket omfang, der er sket ændringer i disse regler og i hvilket omfang, der er tilføjet nye regler siden vedtagelsen af lov nr. 1413 og lov nr. 1414 af 21. december 2005 (Ny aktieavancebeskatningslov)

Svar:

Inden jeg besvarer det stillede spørgsmål vil det være hensigtsmæssigt at minde om baggrunden for § 19. § 19 afløser en gammel regel i aktieavancebeskatningslovens § 2 a, hvorefter aktionærer, der investerede i finansielle selskaber i lande, hvor selskabsskatten reelt var 0, blev undergivet en særlig streng beskatning. Denne regel var en værnregel der skulle forhindre skattespekulation. Den betød i praksis, at en række udenlandske investeringer blev undladt. Denne regel var i strid med EU rettens regler om kapitalens frie bevægelighed. Samtidig var der i finansielle kredse et ønske om at få indført investeringsforeninger, der var så enkle, hvad angår selve investeringsforeningens pligter overfor skattemyndighederne, at de også kunne anvendes af hedgefonde.

Svaret på disse to problemer var § 19. Den gjorde foreningen skattefri og lagde i stedet beskatningen på et passende niveau hos medlemmet. Derved overflødiggjordes § 2 a og selve investeringsforeningernes administration blev mere enkel. I og med at reglerne både gælder udenlandske foreninger og danske foreninger med et reelt dansk erhvervsmæssigt indhold løstes samtidig det EU retlige problem.

Spørgeren beder om at få opregnet antallet af særregler med relation til aktieavancebeskatningslovens § 19. Spørgsmålet om en regel er en hovedregel, eller om den er en særregel, er i sigens natur et spørgsmål, der afhænger af en vurdering. Der kan ikke altid gives et entydigt svar.

Jeg mener ikke at et regelsæt kan vurderes på antallet af særregler. Dertil er begrebet for lidt entydigt. Men selv, når man tager som udgangspunkt, at man vil vurdere et forslag med udgangspunkt i antal særregler, er forslaget et fremskridt.

L 31 indeholder fem ændringsforslag jf. nærmere ndf. Det vil fremgå af gennemgangen, at jeg mener, at der er 8 særregler i gældende ret. De tre ændringsforslag går ud på at ophæve 3 af disse. Det fjerde ændringsforslag går ud på at give en regel på et område, hvor praksis ville have været nødt til at danne sig en særregel med usikkert indhold. En fremtidig usikker særregel bliver altså erstattet af en klar særregel. Den eneste nye særregel er en regel, som branchen selv har ønsket, og som alene branchen selv skal administrere.

I det følgende vil jeg forsøge at give en redegørelse for både hovedregler og særregler omkring § 19. Man skal ved læsningen være opmærksom på, at investeringselskaber efter § 19 omfatter både investeringsaktieselskaber og investeringsforeninger. Det samme var tilfældet med den gamle § 2 a. Der er formentlig langt flere investeringsforeninger end der er investeringsaktieselskaber.

Hovedregler og særregler

1. Investeringselskaber, der er omfattet af ABL § 19 er skattefri. Hovedregelen for selskaber er, at der er skattepligt, mens hovedregelen for investeringsforeninger er, at der er skattefrihed. (Både kontoførende og udloddende investeringsforeninger er skattefri). Selve skattefriheden betragter jeg derfor som en hovedregel.

2. Kursgevinster på aktier omfattet af § 19 beskattes efter et lagerprincip. Kursgevinster på andre aktier beskattes efter et realisationsprincip. Lagerprincippet kendes også ved næring og ved beskatning af pensionsopsparing. Om lagerprincippet er en hovedregel eller en undtagelse kan derfor diskuteres. Jeg opfatter det som en særregel. Lagerprincippet er nødvendigt fordi selskabsskatten mangler, og fordi selskaber, der er omfattet af § 19, slipper for at skulle følge reglerne for udloddende foreninger.

3. Udbytter og kursgevinster på aktier, der omfattes af § 19, medtages hos personer som kapitalindkomst. Sådan var den gamle § 2 a også udformet. Reglen hænger sammen med, at selskabsskatten mangler, og at selskaber, der er omfattet af § 19, slipper for at skulle følge reglerne for udloddende foreninger.

Forhøjet beskatning hos aktionæren, når selskabsskatten mangler, betragter jeg som en hovedregel. Den nærmere udformning, hvorefter der sker beskatning som kapitalindkomst, betragter jeg som en særregel. Den gamle § 2 a indeholdt en tilsvarende regel. Jeg vil understrege, at særreglen er enklere end hovedregelen. På investeringsforeningsområdet er hovedregelen de regler, der gælder for udloddende foreninger.

4. De fleste selskaber kan fusionere skattefrit med selskaber af samme slags. En tilsvarende hjemmel mangler ved investeringsforeninger omfattet af § 19. Den manglende hjemmel til skattefri fusion er en særregel.

5. Almindelige aktieselskaber medtager ved indkomstopgørelsen to tredjedele af de udbytteindtægter, som de modtager. Man kan derfor argumentere for, at udbytteskatten på 15 %, som gælder ved betaling af aktieudbytter **til** investeringselskaber, er en særregel. Det er dog samtidig den beskatning, der gælder ved betaling til udlandet, hvor dansk selskabsskat ikke gælder. Man kan derfor også godt argumentere for, at de 15 pct. er hovedregelen, der gælder ved betaling af udbytter til selskaber, der ikke betaler dansk selskabsskat. Jeg betragter de 15 pct. som udtryk for en hovedregel.

6. Den foreløbige indeholdelse af kildeskat, der sker, når selskaber betaler udbytter **til** de investeringsforeninger, der er omfattet af § 19, sker med 15 pct., mens den foreløbige kildeskat, der indeholdes overfor de investeringsaktieselskaber, der er omfattet af § 19, sker med 16,5 pct. ligesom ved betaling af udbytte til andre aktieselskaber. Jeg betragter indeholdelse med 16,5 pct. som en særregel, fordi der er langt flere investeringsforeninger, end der er investeringsaktieselskaber, der er omfattet af § 19.

7. Den begrænsede skattepligt for udlændinge omfatter normalt både aktieudbytter og tilbagekøb, der sidestilles med aktieudbytte. Tilbagekøb medtages normalt under skattepligten for at lukke det hul, der ellers ville opstå, hvis kun udbytter var omfattet. For udlændinge, der ejer aktier og beviser omfattet af § 19, omfatter den begrænsede skattepligt dog kun aktieudbytter. Det er en særregel.

8. Tilbagesalg af aktier til et investeringsselskab (hvad enten dette er et aktieselskab eller en forening) beskattes som afståelse. Efter manges opfattelse er det dog nødvendigt at indhente en formel dispensation, når investeringsselskabet er et aktieselskab. Ved tilbagesalg, når investeringsselskabet er en investeringsforening, er en dispensation ikke nødvendig. Hovedregelen er altså, at der ikke stilles krav om dispensation. Kravet om ansøgning ved investeringsaktieselskaber er en særregel.

9. Lagerprincippet ved § 19 har fået den særlige udformning, at gevinsten først indtægtsføres året efter, at den regnskabsmæssigt konstateres. (Det gælder dog ikke, når der sker et faktisk salg). Udformningen hænger bl.a. sammen med en tilsvarende tidsforskydning af indtægten hos udloddende investeringsforeninger. Selvom udloddende investeringsforenin-

ger er den vigtigste investeringsforeningsform, opfatter jeg det alligevel som en særregel. Den er en særregel i forhold til det generelle lagerprincip.

Om ændringer siden aktieavancebeskatningsloven bemærkes følgende:

10. Lov nr. 343 af 18. april 2007 gav en række nye almindelige regler om skattefri aktieombytning m.v. Skattefri aktieombytning kan ske, når et selskab opnår flertallet i et andet selskab. Ombytningen sker kort fortalt ved, at aktionærene i det selskab, der købes, bliver betalt med aktier i det selskab, der opkøber. Det sker uden skattemæssige konsekvenser. Der har ikke tidligere været regler for investeringsforeninger. Investeringsforeningslovgivningen under Økonomi- og erhvervsministeriet udelukkede, at der var et behov. Imidlertid har udviklingen på dette ministeriums område skabt et behov for alle investeringsforeningstyper. Hovedreglen går ud på, at aktieombytning kan ske mellem investeringsforeninger af samme slags. Denne hovedregel gælder også investeringsselskaber omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19. Det er altså en hovedregel

11. Lov nr. 343 af 18. april 2007 præciserede endvidere reglerne for opgørelsen af avancen efter lagerprincippet på beviser omfattet af ABL § 19. Efter hovedreglen for indkomstopgørelse i andre regelsæt om lageropgørelse anvendes handelsværdien ved årets udgang som afståelsesværdi. Foreningerne opgør imidlertid ikke handelsværdien, men alene tilbagekøbsværdien. De to værdier er stort set ens. Forslaget gik derfor ud på i loven at præcisere, at man anvender tilbagekøbsværdi på § 19 aktier. Herved fik foreningerne fuld sikkerhed for at kunne levere deres kunder en rigtig værdi til brug for indkomstopgørelsen. Det er en særregel.

L 31 foreslår fem ændringer med relation til investeringsforeninger omfattet af § 19:

12. Den ene handler om at opgive særreglen om at opkræve foreløbig kildeskat overfor investeringsaktieselskaber med 16,5 % og i stedet bruge de 15 pct., som bruges overfor investeringsforeninger omfattet af § 19, jf. pkt. 6.

13. Den anden vedrører beskatning af afståelsessummer hos begrænset skattepligtige, hvor forslaget opgiver særreglen og i stedet falder tilbage til hovedreglen, jf. pkt. 7.

14. Den tredje afskaffer særreglen ved tilbagesalg til investeringsaktieselskaber, således at man i stedet falder tilbage på hovedreglen for investeringsforeninger, jf. pkt. 8.

15. Den fjerde vedrører den situation, hvor et investeringsselskab, der er omfattet af § 19, modtager udbytter fra en anden investeringsforening eller et investeringsselskab, der kun må eje aktier i udenlandske selskaber. I disse tilfælde foreslås der fritagelse fra udbytteskatten på 15 pct. ved betaling til foreningen. Medlemmerne derimod slipper ikke for deres beskatning.

16. Den femte giver en udtrykkelig regel for den situation, hvor der sker delafståelse af aktier og investeringsbeviser omfattet af § 19. En sådan regel mangler i dag. Det er en videreudbygning af reglen under pkt. 9

Spørgsmål 21

I hvilket omfang indgår de i nærværende lovforslag foreslåede ændringer i skattelovgivningen i regeringens opgørelse af lettelse af de administrative byrder for virksomheder og borger?

Svar:

Der henvises til bemærkningerne til L 31. Den overordnede vurdering her er, at forslaget hverken har administrative konsekvenser for borgerne eller for erhvervslivet. Alle forslagene i L 31 indgår i denne vurdering.

Spørgsmålet er stillet sammen med spørgsmål 19 og 20 om aktieavancebeskatningslovens § 19 og jeg skal derfor i det følgende redegøre mere detaljeret for ændringerne vedrørende investeringsselskaber.

Som anført i svaret på spørgsmål 20 er der fem ændringer:

1. Den første ændrer indeholdelsesprocenten overfor investeringsaktieselskaber fra 16,5 til de samme 15, som gælder overfor investeringsforeninger omfattet af § 19. Oprindeligt fastholdt man de samme 16,5% i foreløbig skat som overfor andre aktieselskaber. Det skyldtes en frygt for, at man ikke vidste, hvilke aktieselskaber, der var investeringsaktieselskaber og hvilke, der ikke var. Det har imidlertid vist sig, at det ikke er det store problem. Indeholdelse med 16,5 pct. skabte derimod nogle u hensigtsmæssige sager om tilbagesøgning af for meget indeholdt foreløbig skat, idet de 1,5 pct. jo skal betales tilbage. Forslaget må betegnes som en forenkling for det offentlige og for erhvervslivet.

2. Den anden vedrører beskatning af afståelsessummer hos begrænset skattepligtige, hvor forslaget opgiver særreglen og i stedet falder tilbage til en hovedregel om at afståelsessummerne behandles som udbytte. Det er en værnsregel som skal hindre, at udlændinge omgår dansk skattepligt. Forståelsesmæssigt indeholder forslaget ikke problemer i og med, at der nu gælder det samme her som i andre tilfælde. Det påvirker ikke de administrative byrder.

3. Den tredje skaber klarhed om, at der ikke skal gives ansøges om dispensation for at opnå den korrekte beskatning ved tilbagesalg til investeringsaktieselskaber. Det er en klar administrativ lettelse for både borger og virksomhed.

4. Den fjerde vedrører den situation, hvor et investeringsselskab, der er omfattet af § 19, modtager udbytter fra en anden investeringsforening eller et investeringsselskab, der kun må eje aktier i udenlandske selskaber. I disse tilfælde foreslås der fritagelse fra udbytteskatten på 15 pct. ved betaling til foreningen. Medlemmerne derimod slipper ikke for deres beskatning. Den administrative byrde ved at administrere denne undtagelse vedrører *alene* de professionelle investeringsforeninger, hvis brancheorganisation selv har bedt om regelen. Den vedrører ikke borgerne.

5. Den femte giver en udtrykkelig regel for den situation, hvor der sker delafståelse af aktier og investeringsbeviser omfattet af § 19. En sådan regel mangler i dag. Den manglende regel vil skabe usikkerhed hos borgerne. I det omfang de har søgt at afhjælpe denne ved at søge råd hos investeringsforeningerne har de formentlig fået et svar, der svarer til det, der nu lovfæstes. Der henvises nærmere herom til bemærkningerne til L 31. Det er en forenkling, at det nu lovfæstes.

Samlet set er der tale om (små) forenklinger for erhvervsliv og borgere. Den eneste administrative komplikation, som forslaget indeholder (jf. nr. 4) vedrører *alene* investeringsforeningerne, som selv har bedt om den.